

[Korsgaard.]

Jeg vender mig derefter til Lovforslaget om Forhandling, Udførsel og Indførsel af Æg. Vi, der skal have Sæde i Udvalget, har vel i Forvejen læst det igennem, og det er muligt, at nogle af os ved denne Gennemlæsning har studset lidt over, at der ret ofte findes det Udtryk, at Ministeren foreslaar, Ministeren fastsætter, Ministeren bestemmer. Det kan ogsaa være, at enkelte af os, da vi hørte det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (P. C. Petersen), sad og ærgrede os lidt over at have ofret saa megen Tid paa Gennemlæsningen, fordi vi fik saa grundig en Gennemgang af Lovforslaget. Og eet Udtryk fæstnede sig endnu mere i min Bevidsthed under det ærede Medlems Gennemgang, og det var netop dette, at Ministeren fastsætter saa og saa mange Ting; næsten for hver Paragraf begyndte det ærede Medlem med at sige: Ministeren foreslaar, Ministeren fastsætter, Ministeren bestemmer. Vi fra vor Side tror ikke, at den nuværende højtærede Landbrugsminister vil træffe Foranstaltninger i Strid med Producenternes Interesser, og vi antager for saa vidt heller ikke, at den Landbrugsminister, der kommer efter, vil gøre det; men vi ved jo ikke, hvilke Landbrugsministre der kommer frem i Tiden, og vi vil derfor finde det rimeligt, at de foreslaaede Beføjelser for Ministeren begrænses noget.

I § 1 tales der om en Prisansættelse, som skal ske efter Indstilling af et af Ministeren nedsat Udvalg, men der staaer ikke noget om, hvem dette Udvalg skal bestaa af. Jeg kunde tænke mig, at adskillige af de andre Beføjelser, der er tiltænkt Ministeren, blev modificeret saaledes, at Ministeren kun kunde fastsætte efter Indstilling eller efter Forhandling med det Udvalg, som altsaa tænkes nedsat. For øvrigt vil jeg gerne slaa til Lyd for, at der ved Nedsættelsen af dette Udvalg bliver taget Hensyn til en Part, som jeg ikke mener har været repræsenteret i det Udvalg, over hvis Betænkning det foreliggende Lovforslag er bygget, og jeg tænker her paa Landkøbmanden, som visse Steder i Lovforslaget benævnes som Ægsamlere. Jeg kan ikke se rettere, end at Lovforslaget, som det foreligger her, paa mange Maader griber ind netop paa Landkøbmandens, Ægsamlere Omraade. Jeg har ikke, og jeg tror ikke, at Købmanden har noget imod, at den Udgift, som Købmanden hidtil har haft i Anledning af sekunda Æg, nu søges ført tilbage til Producenten. Jeg finder det rimeligt, at det bliver den Producent, der leverer de daarlige Æg, som kommer til at

lide det Tab, der er forbundet med at levere daarlige Æg, enten dette nu er sket ufriwilligt eller derved, at Producenten, afventende en Prisstigning, har opbevaret sine Æg lidt lovlig længe, eller af anden Aarsag. Jeg finder det, som sagt, rimeligt, at der for den Producent, som leverer en ikke fuldgod Vare, sker et Fradrag i Prisen for denne Vare, hvis det, hvad det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) var inde paa, kan konstateres, at Varen ved Leverancen havde daarlige Egenskaber, saa den ikke var fuldgod. Jeg vilde ønske, at der ved Sættelsen af den nævnte Udvalg foruden at blive taget Hensyn til Producenterne og til Eksportørerne blev taget Hensyn til Ægsamlere, til Landkøbmændene, som har ikke saa lidt Besvær.

Jeg ved heller ikke, hvor let det vil gaa for Landkøbmanden, Ægsamlere, at skelne mellem de forskellige Producenters Æg. Efter mit Kendskab til Købmandshandel og Ægopsamling, er det ikke den, der samler Æggene, der konstaterer, om de er mere eller mindre gode. Den, der skal gøre det, maa, saa vidt jeg forstaaer, helst være opøvet i den Kunst, være nogenlunde Ekspert paa dette Omraade for at kunne tage Æggene til Undersøgelse ved Gennemlysning for at faa konstateret deres Kvalitet. Spørgsmaalet bliver da, hvordan man skal kunne konstatere Produktionsstedet. Jeg ser, at der i Lovforslaget er tænkt paa, at Æggene af Producenten skulde leveres mærkede, og at der ogsaa er Tale om andre Metoder; og jeg mener, at man i Udvalget bør tale om, hvordan man paa den for Landkøbmanden mindst besværlige Maade finder Fremgangsmaader, hvorefter det kan konstateres, hvem der har leveret de mindre gode Æg.

I Lovforslagets § 1 er der ogsaa Tale om, at Købmanden, Opkøberen, Ægsamlere skulde have Pligt til at betale alle Producenter samme Pris for samme Kvalitet af Æg. Jeg ved ikke, om dette er nødvendigt. Jeg vilde tro, at man ude paa Landet, hvor Æggene jo normalt produceres, kender hinanden saa godt, at man let faar at vide, hvis en Købmand tillader sig at betale en Kunde lidt mere for hans Æg, end han betaler en anden for Æg af samme Kvalitet. Jeg ved derfor ikke, om det er nødvendigt i selve Loven at fastslaa, at Købmanden er pligtig at betale samme Pris for samme Kvalitet af Æg, idet jeg tror, at Konkurrencen netop vil belære Ægsamlere, Købmændene om, at det vil være det klogeste af Hensyn til at bevare sin Kundekreds at behandle sine Kunder ens. Vel